

УЧЕСНИЦИ КОНКУРСА ЗА НАГРАДУ „ПАВЛЕ ВАСИЋ“ ЗА 2018. ГОДИНУ

1. др МИЉАНА МАТИЋ, монографија *Српски иконопис у доба обновљене Пећке патријаршије 1557-1690*, Музеј Српске Православне цркве, 2017.
2. ЈЕЛЕНА МАТИЋ, књига *Кратка историја фотографије*, Галерија Артгет, Културни центар Београда, 2017.
3. др МАРИНА ПАВЛОВИЋ, монографија *Никола Несторовић*, ОрионАрт, 2017.
4. мр СОЊА ЈАНКОВ, публикација и изложба *Анимирани ГИФ као средство документовања архитектуре*, Културни центар Београда, 2017.
5. ЉУБИЦА ЈЕЛИСАВАЦ, текст у монографији, *Спасоје Крунић Просторне метафоре*, Архитектонски факултет универзитета у Београду, ОрионАрт, 2017.
6. МУЗЕЈ ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ, каталог студијске изложбе *Анастас Јовановић (1817-1899) – пионир примењене уметности и дизајна*, аутор мр Јелена Пераћ, Музеј примењене уметности, 2017.
7. АНДРИЈАНА ДАНИЛОВИЋ, избор текстова из рубрике АРТивизам, Контрапрес, 2017.
8. НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ, књига *Драган Алексић-ликовне критике* ауторке др Јасне Јованов, издавач: Спомен збирка Павле Бељански, Народна библиотека Србије из Београда и Новог Сада, 2017.

Жири за доделу награде „Павле Васић“ за 2018. годину је радио у саставу др Чедомила Маринковић, историчар уметности, председник жирија, проф. др Сања Пајић и Мирослав Карић, историчари уметности, чланови жирија.

На конкурс за доделу награде пријављено је осам кандидата. Темељно разматрајући све пристигле радове жири је констатовао да је правилник о условима за награду недовољно прецизан те да су, као резултат тога, обим, квалитет и врста радова веома разнолики и тешко међусобно упоредиви. Стога је задатак жирија био веома тежак.

Већином гласова је одлучено да се награда „Павле Васић“ за 2018. додели **др Јасни Јованов за књигу Драган Алексић – ликовне критике** издавача Спомен збирке Павле Бељански и Народне библиотеке Србије из Београда и Новог Сада, 2017.

Методолошки и структурално савремено конципирана ова антологија ликовних критика Драгана Алексића – у којој је по први пут прикупљен његов целокупни ликовно-критички опус – у уводној студији прати рад овог критичара у периоду од 1921. до 1935. године, на простору од Прага преко Загреба до Новог Сада и Београда.

Заснована на исцрпним истраживањима и *реконструкцији* на много страна разасутог материјала Алексићевих критика (објављиваних у многобројним домаћим и не малом броју страних часописа), др Јованов је успела да – са једне стране расветли мање познати део стваралаштва овог изузетно значајног и свестраног интелектуалца поете-уметника-синеасте – док је истовремено контекстуализовала део његовог опуса као једног од наших најзначајнијих ликовних критичара међуратног периода. Кроз текст о Драгану Алексићу као ликовном критичару млађе генерације, др Јованов је указала и на шире оквире збивања на авангардној уметничкој сцени не само Србије већ и међуратне Југославије.

Ова књига стога представља наставак традиције критичког осврта на уметничку критику која је готово непостојећа у домаћој историографији и изузетан допринос познавању историје српске и југословенске критике. Такође сматрамо да ова књига представља и важан подстицај за даља истраживања, историзацију, тематизацију, проблемска разматрања становишта и приступа кључних протагониста ове сцене.

Имајући у виду чињеницу да др Јованов у својој књизи о Драгану Алексићу кроз јасан методолошки приступ афирмише критичко-теоријску мисао о уметности, чланови жирија су били мишљења да књига др Јованов представља изузетан допринос српској критици те да стога завређује награду „Павле Васић.“

У најужој конкуренцији за награду за 2018. годину нашла се научна монографија др Миљане Матић, *Српски иконопис у доба обновљене Пећке патријаршије 1557–1690.* у издању Музеја Српске Православне цркве, 2017. У овом обимном и изузетно вредном делу о досада тешко прегледном и недовољно познатом споменичком материјалу

систематизовано је око 500 икона на основу представљених тема и иконографске анализе, уз подробна стилска проучавања. Посебну пажњу ауторка је посветила историјском и идејном контексту у коме су ова дела настајала, отварајући за истраживање до сада недодирнут проблем места српског иконописа у односу на савремена уметничка кретања у сликарству негованом широм Балканског полуострва у наведеном периоду. Критички приступ проблемима омогућио је изношење низа оригиналних запажања и закључака, инспиративних за даљу научну анализу.

Остали пријављени радови су такође вредни пажње. Међу њима се истиче каталог студијске изложбе *Анастас Јовановић (1817–1899) – пионир примењене уметности и дизајна*, мр Јелене Пераћ којим се осветљава једно ново поље у уметничкој делатности поменутог аутора познатијег по његовим фотографијама и литографијама. Овај рад тако даје значајан допринос изучавању српске примењене уметности 19. века, као и бољем разумевању укуса и естетике грађанског сталеза који се тек формира и оновремене српске урбане културе.

Монографија др Марине Павловић, *Никола Несторовић* студиозно и добро документовано даје приказ живота и рада једног од најзначајнијих српских градитеља почетка двадесетог века. У њој се, поред живота и дела Николе Несторовића прате и тумаче архитектонске тенденције и домети српске архитектуре тог периода, која се посматрају у контексту архитектонског стваралаштва из непосредног окружења као и у контексту средина које су утицале на рад овог архитекте.

Запажена је и књига *Кратка историја фотографије* Јелене Матић, вредан едукативни рад у пољу фотографије као и есеј Љубице Јелисавац, *Спасоје Крунић Просторне метафоре*, који представља систематичан приказ комплексног дела наведеног аутора. Пажњу жирија је привукла и публикација и изложба *Анимирани ГИФ као средство документовања архитектуре*, мр Соње Јанков – изузетан пример излагања и приказивања архитектуре који се базира на новим дигиталним медијима као и два критичка и ангажована текста Адријане Даниловић из online магазина Контрапрес (рубрика Артивизам).

Жири награде „Павле Васић“ честита свим учесницима конкурса на кандидованим делима.